

DE POSTRYDER DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER vershynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de W. J.-P. COLLEÉ, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, n. 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraft betaellaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
" " " " " " 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk 20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel 15 " "
De reklamen " " " " " " 25 " "

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duydelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwél ook in het fransk blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laatste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeelige conditiën.

TONGEREN, DEN 11 SEPTEMBER.

De Précurseur deelt in zyn nummer van zondag eenige byzonderheden mede over het kinderfeest, hetwelk tydens de septemberdagen te Brussel zal plaets hebben. Brussel, dat in dit geval weér de groote voordeelen zal genieten, heeft op zyne beurt een lokaes aen den angel gedaen : — de stad zal aen eenige duizende kinderen te dineren geven.

Men is overigens nog niet zeker of de koning op het feest zal tegenwoordig zyn; maer indien Z. M. gedurende de septemberdagen niet te Brussel zyn zou — dan ten minste zullen de prinsen zich in het heerlyke spektakel komen verlustigen.

De Précurseur gaet zelfs verder : — er is hoop, zegt dit blad, dat de jonge prinses, het onlangs geboren kindje van HH. KK. HH. den hertog en de hertogin van Brabant, en dat nog nooit in eene openbare plegtigheid geliguerend heeft, de schooljeugd zal worden gepresenteerd....

De Indépendance denkt echter, dat Z. M. de Koning op het feest niet zal ontbreken.

De stoet, aen welks hoofd de regiments-kinderen van Lier met hun muziek, zullen marcheeren, zal, na gedefileerd te hebben voor den minister, de straten van Brussel doortrekken en zich naer de Zoologie begeven.

Het schynt dat verscheidene scholen met vaendels, wimpels en trommels naer Brussel zullen komen : men noemt onder deze de leerlingen der akademie van Brussel. De leerlingen der nyverheids-scholen zullen trofeën dragen van 't werk, dat zy verveerdigd hebben.

De ministeriele dagbladen zeggen, dat het gedacht veel byval vindt in het land — wy zyn er volkomenlyk mede tot akkoord. Wie reis en eet niet eens gearne op de kosten van het gouvernement?

Brussel, 5 september.

Allerhande geruchten zyn hier in omloop nopens de reis welke de Koning zoo schielyk in Duitschland ondernomen heeft. Die reis was voorop niet gekend, en nauwelyks waren er eenige vertrouwelingen van het paleis er van verwittigd. Welke de echte oorzaak is van die onvoorziene reis, zal ik u niet zeggen : de eenen beweerden dat zy voortkomt uit eene ontevredenheid des

ANDREAS, DE KLEINE SAVOYARD.

Ik ken inderdaed niets treffender voor eene goede en edele ziel, dan het zien dier kleine Savoyards, die te voet, uit hunne bergen komende, in Parys eene schuilplaats en brood komen zoeken.

Gy hoort ze overal achter u, en altyd klinkt u hun gesmeek in de ooren.

Hoe kunt gy aen hunne treffende stem weérstaen ; hoe kunt gy ongevoelig blyven by het zien van dien vriendeliken blik ? Zy glimlagchen u zoo lief toe. . . Zoudt gy het gelooven, myne kinderen ! dat die ongelukkige bloedjes dan, terwyl zy glimlagchen, een eeuwig vaerwel aen hun huisgezin gezegd hebben, aen de hut, die hun zag geboren worden !

En ziedaer ze alleen en verlaten in die groote steden. De arme kleinen vragen een aelmoes ; maer het is in afwachting dat zy, op eene andere wyze, hun brood kunnen verdienen ; want bedriegt u niet, die kinderen zyn, om zoo te spreken, werkzaam en ieverig geboren.

Ook waerom zou men die bloedjes, welke geen anderen steun hebben dan de Voorzienigheit niet beminnen ?... Ziet ze, half maekt, bibberend van koude : daerom nog zyn zy des te belangwekkender ! Altyd met den glimlach op de lippen, zeggen zy u :

« Lieve heer, lieve jufvrouw, eene arme stuiver als het u belieft. »

Grootter geworden zullen zy niet meer bedelen ; de eene zal open laten zien of poppen laten dansen ; dezen zullen de straet keeren of de schoorsteenen vegen ; anderen zullen met een orgeltje langs de straet gaen, hetgeen soms de kinderen genoegen doet.

Eens, tien jaren geleden, kwam mevrouw de Bremond, met hare lieve dochter Maria, door eene veelbezochte wyk

Konings over sommige daden door het ministerie daargesteld ; anderen beweerden dat Z. M. het zot gedacht van M. Rogier nopens de kinder-expositie afkeurt ; anderen nog zeggen dat de reis van den vorst sinds lang beraemd doch in het publiek onbekend was. Raedt indien gy kunt, kiest indien gy durft tusschen al die verschillende gezegdens.

Wat degene nopens de ontevredenheid des Konings over sommige ministeriele akten kan begunstigd hebben, is dat Z. M. inderdaed miskontent is geweest over de handelwyze der ministers in de kiezing van M. Defré en in de zaak der versterking van Antwerpen. Volgens sommige geruchten zou de vorst zyne ministers beschuldigen van die beide zaken verbroddeld te hebben. De Koning is alleen van dit gedacht niet. Al wie ernstiglyk daer op nadenkt, zegt met Z. M. dat de ministers den wagen voor de peerden hebben geplaatst.

Men blyft alhier verzekeren dat er, met het openen van den aenstaenden zittyd, een nieuw wetsontwerp op de versterking van Antwerpen gaet aengeboden worden. Ik heb groote moeite om zulks te gelooven ; want geen wetsontwerp dies aengaende zal aenveerd worden indien het ministerie voorafgaendelyk in onderhandeling niet getreden is met het stedelyk bestuer van Antwerpen, en de stelligste verzekering mag ik u geven dat tot nu er geene mededeeling van dien aard aen de antwerpsehe regentie gedaen is gedaen is geworden. Het hier bovengemelde gerucht schynt my ten minsten zeer voorbarig te wezen.

De *Moniteur* heeft de benoeming aengekondigd van M. De Jaegher, gouverneur van Oost-Vlaenderen, als commandeur van het Leopolds-orde. 'T is eene belooning voor de diensten die deze ambtenaer in de kiezingen bewezen heeft : zyne beschermers wyten aen M. De Jaegher de eer toe van de zeven liberale pluimstekers te Gent te hebben doen kiezen, en deze daed is, hun dunkens, wel eenen rooden halsband met een kruis daer aen weerd. Inderdaed, zeggen zy, waren er te Gent zeven klerikalen gekozen geweest in plaets van zeven liberalen, het ministerie zou menigmael de nederlaeg in de Kamer gekregen hebben, en ten huidigen dage ware het misschien al om zeep. — Die redenen hebben M. Rogier hoogst ontroerd, en de halsband met het kruis daeraen, is M. De Jaegher vergund geworden.

M. Rogier maekt groote toebereidselen voor zyne

van Parys, toen de laatste plotseling de toonen van zulk een orgeltje hoorde.

Een Savoyard, tegen enen muer geplaatst, trachtte door dat speeltuig de aendacht der voorbygangers op te wekken ; maer helaes ! ieder ging voorby, zonder hem zelfs op te merken.

» Ach, moeder ! zegde Maria, als gy my genoegen wildet doen : laten wy dan daer een oogeblik stilhouden. . . Zie, hoe lief dat arme kind is. . . »

Mevrouw de Bremond stemde in een klein oponthoud toe.

O toen, by het zien dier schoone jufvrouwen, welke voor zyn orgel bleven staen, klopte het hart van den kleine Savoyard van vreugde ; seffens speelt hy al de deuntjes, welke men er op gesteld heeft, en doet al zyne marionetten vrolyk heên en weér gaen.

Nu was het een regement kavalierie, dat hy fier in wapenschouwing neemt ; dan vertoont hy het inwendige eener keuken, waer men het spit draeit ; dan weér vrouwen, die walsen — wat weet ik al niet ! . . . En Maria lachte uit ganscher harte : dat schouwspel was zoo nieuw voor haer.

Toen hare nieuwsgierigheit bevredigd was, vroeg zy zacht eenig geld aen hare moeder, om het den armen Savoyard te schenken. Deze naderde beleefd, het hoedje in de hand, en ontving het offer van het jonge meisje : maer hy deed dit zoo erkentelyk, hy bedankte haer zelfs in woorden, zoo weinig gelyk aen die, welke de kinderen van Savoye gewoonlyk gebruiken, dat mevrouw de Bremond verstomd stond.

Dat is een arm kind, dacht zy, hetwelk eene te goede opvoeding genoten heeft voor het ambacht, dat het uitoefent. Ik ben zeker, dat daer achter een geheim verborgen zit, hetgeen ik moet trachten te doorgronden.

Zich tot het kind wendende, zegde zy :

« Vriendje, als ik u vroeg om met den orgel morgen by

kinder-expositie ; hy heeft reeds schoon weder gekommandeerd ; maer dat is gemakkelyk om doen : het kost niet en staet net ; wat onze Barnum meest bekommert, is de noodzakelykheid van het hem toegestane krediet voor de feesten van september niet te buiten te gaen ; want maekte hy, zoo als vroeger, nog eens een gat in de maen des budjets, het zou zeer wel kunnen gebeuren dat men hem de zorg zou laten van het met zyne beurs te stoppen. Dat ware niet zeer liberael voor de Kamer ; maer eene parlementaire kwint komt ras op, en sinds de schroomelyke oorveeg die de ministers op 4 augustus van de meerderheid gekregen hebben, betrouwen zy dezelve niet veel meer. Gy ziet het, een ongeluk bringt toch iets goeds mee : het maekt politieke halsbrekers voorzigtig.

Aenveerd, enz.

Men schryft ons uit Maeseeyck :

De plegtige prysuitdeeling in het gesticht der Ursulinen aldaer, heeft den 31 augustus plaets gehad. Al wie deze bygewoond heeft, byzonder de ouders der menigvuldige leerlingen, zyn er met het hart vol van genoegen en vreugde van terug gekomen. Niets kan er aen verbeterd worden : zang, musyk, houding, uitspraak, voordragt en de kiesche manieren, die het teeken zyn van eene volledige opvoeding en onderwys, alles deed zien, dat gezegd gesticht het vertrouwen der Belgen en vreemden, die er hunne jonge juffrouwen plaetsen, waerdig is.

Paerdenmarkt.

Eene commissie van officiers zal zich toekomenden donderdag naer de paerdenmarkt van Tongeren begeven, om er paerden te koop die zullen dienstig gevonden worden tot den dienst der ruitery, der artillerie en trein. De paerden zullen moeten in België geboren en groot getrokken zyn.

Door koninglyk besluit van 24 augustus is M. de baron de Senzeille van Hamal ridder van het Leopoldsorde benoemd. Deze benoeming is in onze stad met het grootste genoegen ontvangen geworden. De schitterende diensten welke M. de baron de Senzeille aen den landbouw bewezen heeft in zyne dubbele hoedanigheid van

my te komen, zoudt gy dat willen instemmen ? Ik zou eenige kleine vriendinnen van myne dochter noodigen, en uw orgel zal haer allen genoegen. Ziehier het adres myner wooning. . . »

Zy reikte den knaep eene schoone kaart, met gouden letteren er op, over.

De Savoyard was geheel verlegen over dit welwillende offer ; hy bedankte mevrouw de Bremond op de treffendste wyze en beloofde zich, den volgenden dag, op het bepaelde uer by haer te zullen bevinden.

Andreas, zoo heette de Savoyard, paste inderdaed nauwkeurig op zyn uer.

Er was een talryk gezelschap by mevrouw de Bremond vereenigd.

Dewyl men aen de kinderen, die tegenwoordig waren, reeds vooraf van het vermakelyk orgel gesproken had, liet de nieuwsgierigheit aen mevrouw de Bremond geen oogeblik tyd over, om naer de levensgeschiedenis van den armen Savoyard te vernemen ; want dit was eigenlyk de rede geweest, waerom zy het knaepje, hetwelk zulke aantrekelyke manieren had, in haer huis oothoden had.

De poppenkast in het orgel werd allerliefst bevonden. Toen Andreas herhaelde malen zyne poppen had laten dansen en voorbytrekken, zegde mevrouw de Bremond :

» Wel, heel wel, vriendje ! het is genoeg. Hoe heet men u ?

— Andreas, schoone vrouw.

— Welnu, Andreas, volg dezen dienstbode naer de keuken ; daarna zult gy weér boven komen, ik moet u spreken. » Andreas weigerde eerst met verlegenheit. Eindelyk nam hy aen, onder het uitspreken van dankbetuigingen.

Zoodra hy het vertrek verlaten had vertrouwde de moeder van Maria, aen de personen van het gezelschap, onder hetwelk zich haer broeder, een ryk koopman, bevond, dat zy eene byzondere genegenheit voor dat kind had opgevat, en